51ste jaar. — Nr 121. Zaterdag, 8 October 1904.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee „ „ 5 „
Een „ „ 4 „

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 8 OCTOBER 1904.

VAN ALLES WAT.

In Rome hebben de vrijdenkers op cynieke wijze de uitroeiing van alle godsdienstonderwijs gestemd ; 't is te zeggen dat indien zij de meesters waren zij met boet en gevangenis zouden straffen al wie aan de kinderen de catechismus zou leeren.

Te Brussel durven de ergste onzer vrijdenkers niet zoo ruw hunnen haat tegen het christelijk onderwijs luchten.

Daarentegen zijn hunne daden niet veel beter den de afschuwelijke redevoeringen, uitgesproken in de lokalen van het Romeinsch collegie, door de pelgrims van het socialism.

Weet gij welk op dit oogenblik het groot werk is, van de pozingen der vrijmetselaars en vrijmetselaarsrinnen, want er zijn ook vrouwen bij, gij weet wel, van die dames die den 7 September 1884 in de straten van Brussel de katholieken beleedigden ?

Die heeren en dames houden zich van 's morgend tot 's avonds bezig met het belegeren der kleine handelaars, der werkliè, der arme menschen, die hunne kinderen naar de gemeentescholen zenden.

Zij zenden hun omzendbrieven, sporen ze tot in hunne dakkamerkens of hunne kelders. En waarom ? Om hun eene formuul te doen teekenen, die hunne jongens of meisjes ontslaat van het volgen van de leergang van godsdienst en zedeleer.

Ziedaar wel een goedgebruikten iever !

Wij hebben de overtuiging gekregen, dat die duivelsche propaganda niet altijd lukt. Een braaf man, wien dit aandringen verveelde en kwetste, heeft met een krachtig gebaar den bezoeker, die hem niet losliet, aan de deur gewalst. En om er voor goed van af te zijn heeft hij zijne kinderen naar de katholieke scholen gezonden.

⁂

HOE OUD MOET MEN ZIJN ? — Om zekere zaken te kunnen of mogen doen moet men den bepaalden ouderdom hebben :

Om te erven	slechts 1	second
Aanneming in bewaarschool	3	jaren
Lagere school	6	»
Onderscheid van goed en kwaad	7	»
meisjes	11	»
Eerste Communie	11	»
jongens	11	»
Ontvoogding	15	»
meisjes	15	»
Trouwen	15	»
jongens	18	»
Testament maken	16	»
Om ter dood veroordeeld et worden	18	»
Loting	20	»
Akten van openbaar leven	21	»
Kamerkiezing	25	»
Trouwen zonder militiebewijs	28	»
Gemeenekiezer	30	»
Bijstem voor den kiezer	35	»
Kiesbaar voor den Senaat	40	»
Om een kind aan te nemen	50	»
Ouderdomspensioenen	65	»
Ontlasting van voogdijbeliening	78	»

Sterven kan men op elken ouderdom, en als de jonge dochter 45 jaar oud is, wordt ze in de Sinte-Annaschrijnen gezet.

⁂

FRUIT. — Het is ongelooflijk hoeveel fruit er tegenwoordig te plukken is Te Brussel was er zulken overvloed dat de koopmans, die eene uur voor het begin van de markt aldaar toekwamen, geene standplaats meer konden vinden en dat voor het derde deel van 't aangebrachte fruit, geen kooper gevonden werd. De appelen (merg sap) en de peren worden er verkocht te beginnen van 2 fr. de 100 kilos. 't Is voor niet ! Bij de fruitkweekers is 't hetzelfde Deze vinden ook geen koopman voor hunne vruchten en zijn verplicht ze zelfs te plukken en er mee naar de markt te rijden of ze in de kelders te gieten om een beteren tijd af wachten.

⁂

TREKVOGELS. — Men kan zich gerust afvragen, om welke redenen de trekvogels geregeld den verren en gevaarlijken tocht ondernemen van het noorden naar het zuiden en omgekeerd ; wanneer zij het zuiden opzoeken, om een meer overvloedig voedsel te vinden, kan men zich afvragen, waarom zij dan niet voor goed in het mildere klimaat blijven, waar het voedsel altijd overvloedig is.

Volgens een zweedsch schrijver is het minder de angst voor het koude seizoen, welke de vogels naar het zuiden drijft, dan het gebrek aan licht, hetwelk zij noodig hebben, om zich behoorlijk te kunnen voeden. Wanneer de nachten langer worden, trekken zij zuidswaarts, om eerst terug te keeren, wanneer de dagen weder lang genoeg zijn geworden.

⁂

EERSTE STEEN. — Het leggen van den eersten steen der nationale basiliek van Koekelberg zal plechtiglijk, in het bijzijn des konings, plaats hebben in de maand juli 1905.

⁂

NIEUWE SOORT AARDAPPELS — De heer Feiling, te Bourtange, is in het bezit van een akker met aardappels die van Heede in Pruisen afkomstig zijn, en zich door eene prachtige rozenroode kleur van alle bekende soorten onderscheiden. De schoonste paradijsappels aan de boomen kunnen geen schooner rooden gloed vertoonen dan deze kartoffels, welke men op het eerste gezicht stellig niet voor aardappels zal herkennen Deze nieuwe varièteit werd verkregen door eene kruising van de gewone « Bourtanger rooden » met de ook daar inheemsche « Localen. » Daarbij werden uit de eerste oogen tamelijk diep uitgesneden en de daardoor ontstane holten aangevuld met de evenzeen diep uitgesneden oogen der « Localen, » zoodanig dat deze juist in de opening pasten. De proef werd drie jaren geleden voor het eerst genomen over de grens en 't is gebleken dat de nieuwe soort tot dusver volkomen tegen de ziekte bestand is.

Reizen.

Het bestuur der ijzerenwegen vergemakkelijkt van jaar tot jaar, 't reizen. De prijzen worden verminderd. Plezierreinen worden ingericht. Groote expresreinen doorkruisen de landen. Monsterstoomboten varen op weinigen tijd naar de verste landen. Wat zijn wij er ver vooruit vandaag op Jules Verne's reizen !

Wordt er veel gereisd, weinige menschen doen zulks met verstand, en verlieren uit 't oog dat, men voldoening van 't reizen wil hebben, het nuttige met het angenaame moet gepaard gaan.

Velen reizen om zich te verplaatsen : eenvoudige uitspreiy. Vraagt hun wat al schoons zij op reis gezien, wat nut zij er uit getrokken hebben, och ! dan staan ze voor u met hunnen mond vol tanden ! Zulke geld- en tijdverkwistende reizen zijn hoogst af te keuren. Men moet 't wel weten, om profijt en genot uit 't reizen te trekken, is het moeilijkelijk rele kennissen te hebben van aardrijkskunde, schoone kunsten, geschiedenis, weetenschappen van alle slach en soort ; daarbij begaafd zijn met eenen fijnen waarnemingsgeest en vooral praktisch : veel zien op weinigen tijd ! Aan hen die zich in zulke voorwaarden bevinden is reizen rurig aan te raden.

Reist nochtans niet naar verre streken, 't is onnoodig ! Velen hemelen het schoone Zwitserland op om zijne wilde en prachtige natuur, zijne schrikwanjagende afgronden, zijn eeuwig bedekte sneeuwbergen, waar de gemsjager zijn leven waagt, waar met levensgevaar het zachte edelweiss geplukt wordt. Waarom zoover loopen als men hier te lande het schoone Kempenland met zijne steeds groene dennenbosschen, zijne eindeloze heide met hare schilderachtige landschappen kan bewonderen ? Hebt gij reeds de prachtige heuvelachtige Ardennen gezien met hare diepe wouden ? Maar neet ge dan niet dat België eene der schoonste stranden der wereld bezit ? Blankenberghe, Oostende ! Jaarlijks worden die badplaatsen door duizende vreemdelingen bezocht. De rijkdom en de weelde harer villas en bewoners vindt gij nergens. Vergeet gij de grot van Han, waar de natuur een loovermeesterstuk geschapen heeft ? Gij gaat de boorden van den Rijn bewonderen en kent nog niet eens de boorden der Maas en de heerlijke Maasvallei, die wel mogen opwegen tegen de boorden des Rijns. Ik sta u toe dat Parijs de schoonste der werelddsteden is, dat men in 't lieve Italië, in het schoone Frankrijk, rijke steden met nog rijkere kunstmeesterwerken vindt, niettemin kunnen Brussel, Antwerpen, Luik, Gent ook uwe nieuwsgierigheid voldoen.

Brussel ! onze hoofdstad, die sinds lang doorgaat voor 't klein Parijs ! Dat is niet weinig zeggen ! maar ook, kan het anders met al de kunstgewrochten in gebouwen en monumenten, museums opgestapeld van al wat heerlijks, de schoone kunsten, de eeuwen door, geschapen hebben ?

Antwerpen ! de groote drijvige handel- en kunststad. Daar zult gij eene der grootste zeehaven, eene der prachtigste dierentuinen der wereld vinden !

Luik en omstreken, België's groote nijverheidsstad met hare duizende fabrieken !

Gent met zijne betoorerende bloemenhoven, dwingen met recht de opmerkzaamheid af.

En terveden over uwe omreis in ons dierbaar België, zult gij voldaan huiswaarts keeren ! En dan ook, ondanks alles, zult gij nog beter waardeeren dat immer waar is :

« Noord, Oost,
Zuid, West,
't Huis best. »

Aan de Onbevlekte.

Maria, milde Heilvorstin,
O sterke Vrouw, o Maagd der maagden,
En Moeder van de schoone min ;

U huldigt de engal op zijn luit,
En stort, na God, voor U gestatig,
Zijn schoonste jubbelzangen uit.

En zelfs hier, in dit tranendal,
Vermelten duizend stemmen samen,
Tot eenen groet, een lofgezal.

U roemt de bloem van allen dos,
U, 't zwoele windje met de vooglen,
U zingen weide, veld en bosch.

Van uit de rotsen dezer aard
Wil ik U mede hulde zingen,
Vorstin, zoo zeer beminnenswaard.

Gij Moeder Gods, zijt ook de mijn ;
Beschut Ge mij, dan wordt mijn leven
Een lente vol zonneschijn.

O blanke bloem, o Maagd, gegroet !
Uw reinheid ademt leeljengeuren,
En warmt mijn hert met hemelgloed.

Waarom de H. Antonius aanroepen wordt om verlorene zaken weer te vinden.

De H. Antonius wordt bijzonder daarvoor aanroepen omdat hij in menigvuldige gevallen dezelve op wonderbare wijze heeft doen wedervinden.

In het jaar 1646, kon de E. H. Vernulais, koninklijke historieschrijver en voorzitter van het College van Luxemburg, toebehoorende aan de Universiteit van Leuven, zekere gewichtige papieren, die hij noodig had om zijne rekeningen te effenen, niet vinden. In zijne verlegenheid nam hij zijnen toevlucht tot den H. Antonius en las hij 's anderdaags eene Mis ter zijner eere. Toen hij thuis kwam, lagen de papieren die hij overal gezocht had op de tafel zijner kamer. Hij beschreef dat wonder en voegde er bij dat hij bereid was de waarheid er van met eed te bevestigen.

Iets dergelijks viel in 't zelfde jaar voor te Brussel, Joannes Gomec Cano, kommissaris van den koning van Spanje, had een proces van den Grooten raad van Brabant ; de verhoorkamer verlatend, verloor hij papieren van de grootste aangelegenheid, die voor zijne verdediging dienen moesten. Drij maanden had hij ze vergeefs gezocht ; dan begaf hij zich naar het klooster der Minderbroeders om ter eere van den H. Antonius eenige missen te laten doen, ten einde door dezes voorspraak zijne verlorene papieren weer te vinden. Daar gekomen, ontmoette hij eenen zeer eerbiedwaardigen kloosterling die den pand des kloosters op- en af wandelde ; de pater vroeg hem de reden zijner mistroostigheid, en deze geantwoord hebbende, zeide hij : « Ga en hoor de Mis ter eere van den » H. Antonius en betrouw dat gij uwe papieren » morgen zult weer hebben. » Het gebeurde juist zoo.

Wat hier aan te merken valt is dat die onbekende Pater den heer Cano in *'t Spaansch* aansprak, daar er in heel het klooster maar twee personen waren die Spaansch spraken, namelijk zijn biechtvader en de portier, die hij beiden zeer goed kende en aan welke hij geen woord van zijne verlegenheid gezegd had. Het algemeen gevoelen hield aan eene verschijning van den H. Antonius, en eene schilderij uit dankbaarheid opgedragen en dien vooral verbeeldende, hing tot aan de Fransche Revolutie, op het koor van het Minderbroedersklooster.

⁂

Voor U dus die iets verliest, aanroept den H. Antonius : een Vader-ons, dikwijls de eenvoudige aanroeping van den Heilige is voldoende om weder te vinden wat men verloren heeft, en dit veeltijds op de wonderbaarste wijze. Wij spreken van ondervinding.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van Dinsdag 4 October.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVOIE en DELVIGNE, schepenen, DECKERS, MODAVE, SCHAETZEN, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS leden.

M. Jacques verontschuldigt zich de zitting niet kunnen bij te wonen.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de BURGEMEESTER doet verschillige mededeelingen aan den raad.

Uit de laatste ontleding van het drinkwater van Tongeren, gemaakt door M. den Hoogleeraar Denis van Leuven, blijkt het dat dit water van uitmuntende hoedanigheid is.

Er wordt voldoening gegeven aan een verzoekschrift der Maatschappij van gewezene onder-officieren, brigadiers en soldaten van het leger, maatschappij in de provincie Luik gevestigd, aan de stad Tongeren een subsidie vragend, ten einde deze maatschappij te helpen, toekomend jaar de feesten der vijf en zeventigste verjaring der nationale onafhankelijkheid te vieren.

De beraadslaging van den Gemeenteraad van Tongeren, betrekkelijk het plaveien van de Heinsstraat, wordt in aanmerking door de bestendige Deputatie genomen. Bijgevolg zal er weldra tot dit werk overgegaan worden.

⁂

De raad gaat tot de dagorde over :

1° *Verslag over het bestuur en den toestand der stoelzaken, in uitvoering van artikel 70 der Gemeentewet.*

De waterleiding is, sedert de maand Maart, tot eenieders voldoening, in werking. Onze medeburgers erkennen de groote voordeelen die zij er uit trekken. Het water biedt, onder scheikundig en bactériologisch oogpunt, alle waarborgen van reinheid aan. De talrijke ontleedingen die gedaan worden door MM. Malvoz van Luik, Denis van Leuven en Vreven van Hasselt, hebben altijd bewezen dat het water uitmuntend was. Het is klaar, kleurloos en zonder reuk ; het heeft een aangenamen smaak. Het is dienstig voor alle huiselijk gebruik. Ten gevolge van zijne groote hoeveelheid, beschikt de stad er naar willekeur over om riolen en straten te besproeien. Dit groot voordeel is vooral gewaardeerd geworden tijdens de groote droogte van dezen zomer, wanneer er op bijna al de plaaten van het land gebrek aan water was.

Zes-en-veertig fonteinen leveren kosteloos water aan de werkmansgezinnen. Buiten deze zes-en-veertig fonteinen, die allen voorzien zijn van een stelsel dienende in geval van brand of voor de besproeiing der straten, zijn er nog een-en-zestig bijzondere stelsels vervaardigd, zoodat het Bestuur over honderd-zeven bijzondere vertakkingen beschikt, om den brand- en besproeiingdienst te verzekeren.

De raad heeft, in zijne zitting van 24 Februari, een reglement-tarief der abonnementen aangenomen, dat goedgekeurd werd door de Bestendige deputatie op 26 Februari.

De abonnementen worden toegestaan per vrijen kraan of per *compteur*.

De geabonneerde aan den vrijen kraan verbindt zich aan de stad een jaarlijksche taks te betalen van minstens 4 fr. en hoogstens 18 fr. uitgerekend volgens het kadastraal inkomen der woningen en aan de gemeentekas eene door de stad te bepalen som terug te betalen, tot dekking der kosten voor het plaatsen der vertakking.

Voor een abonnement aan den *compteur*, is het minimum der jaarlijksche taks, 18 fr., die recht geeft aan 90 kubieke meters. Een bijzonder tarief stelt den prijs vast der bijgevoegde kubiek meters. De stad levert de *compteurs* en staat ze af aan de geabonneerden aan den prijs vastgesteld volgens de doorsnede. Nochtans kunnen de geabonneerden, die er de aanvraag van doen, compteurs van verschillige doorsneden in huur krijgen. Deze voorwaarde legt aan de stad de verplichting op een geldvoorschot te doen, dat omtrent tot 5500 fr. gestegen is. Zij zal er den intrest van terug trekken in den prijs der verhuringen.

Het groot vertrouwen onzer medeburgers in de weldaden der abonnementen, is aanstonds gebleken door het groot getal aanvragen die van dag tot dag aangroeien, zoodat zij sedert de maand Maart tot heden 360 bereikt hebben. Deze uitslag bewijst dat de geabonneerden de groote voordeelen waardeeren die de verbindingen hun verschaffen, ofschoon zij verplicht zijn belangrijke opofferingen te doen om de kosten van installatie te betalen.

De Maatschappij der Hoog Ovens van La Louvière, die in de stad de werken van canalisatie uitgevoerd heeft, en die gedurende een jaar waarborg moet blijven voor de uitvoering der werken, heeft zich moeten gelasten met de verbindingswerken volgens het tarief van het reglement. Naarmate deze verbindingen uitgevoerd worden, levert de Maatschappij hare rekeningen aan de stad, die dezelve uitbetaalt.

De opbrengst der abonnementen gedurende het jaar 1904, bedraagt omtrent 2400 fr. Zoo deze som niet belangrijker is, komt zulks voort omdat de abonnementen, slechts een middelmatige duur van 6 maanden gehad hebbende, enkel de opbrengst geleverd hebben van een half jaar.

De onkosten van exploitatie der waterleiding gedurende het dienstjaar 1904 (jaarwedde van den directeur, dagloon der werklieden gelast met de besproeiing, herstellingswerken ten laste der stad), zullen omtrent gelijk zijn met de ontvangsten.

De bijgevoegde werken hebben eene uitgave veroorzaakt van fr. 58,127,55.

Zekere misbruiken die bestatigd werden bij het gebruik der fonteinen, hebben den raad verplicht een reglement te maken. Het zal verboden zijn aan de fonteinen te wasschen, groote vergaderbakken te gebruiken, enz.

Andere misbruiken betreffende het gebruik van den vrijen kraan, worden kenbaar gemaakt. De ondervinding zal ons leeren of het noodig is dezelve te onderdrukken

2° *Toestand der gemeentekas. — Proces-verbaal.*

Uit het proces-verbaal blijkt dat op het oogenblik der naziening, er zich in de stadskas eene som van fr. 32,237,71 bevond.

Het proces-verbaal wordt goedgekeurd.

3° *Gemeenterekening van 1903. — Neerlegging.*

M. de BURGEMEESTER legt de rekening neer. Zij zal in eene aanstaande zitting onderzocht worden.

4° *Waterleiding. — Aankoop van een stuk land te Lauw. — Betaling van den verkoopprijs.*

Goedgekeurd.

5° *Waterleiding. — Aanvraag ingediend door M. Fouarge.*

M. de BURGEMEESTER legt de kwestie uit. Het geldt hier een huis gelegen langs den Maastrichtersteenweg, bijna op de hoogte van Berg. Dit huis staat alleen ; het maakt niet deel van eene verzameling of reeks van huizen. Deze verbinding zou aan de stad de som van fr. 2275 kosten.

Daarenboven verklaart M. Peters, die in deze zaak geraadpleegd werd, dat hij meent dat, op zekere tijdstippen van het jaar, er op die plaats geene genoegzame drukking zou bestaan.

M. SCHAETZEN. — Men zou die ontoereikendheid kunnen doen verdwijnen, door middel van eenen hydraulischen zuiger.

Na opmerkingen gemaakt door MM. Delvoie en Voncken, beslist de raad dat de verbinding waarvan spraak niet zal gemaakt worden.

6° *Hermaking van het perroen en andere werken aan het stadshuis uit te voeren.*

Dit punt wordt naar de bevoegde commissie verzonden.

7° *Kosteloos onderwijs 1903-1904. — Verdeeling der tusschenkomst van het Armenbureel.*

De tusschenkomst van het Armenbureel bedraagt de som van fr. 4250.

Het Bureel stelt voor, gelijkvormig de wet, deze som te verdeelen tusschen de gemeentescholen, de aangenome en aanneembare scholen, in evenredigheid der kinderen die ze bezoeken.

Aangenomen.

8° *Atheneum. Instelling van den leergang van scheikunde.*

Tot eene aanstaande zitting verzonden.

9° *Openbare onderstand. — Wet van den 27 November 1901. — Gemeen fonds.*

Het deel in het gemeen fonds, aan de stad Tongeren toegewezen, bedraagt de som van fr. 12,537,77. De 8/9 er van worden toegestaan aan de Burgerlijke Godshuizen en 1/9 aan het Bureel van Weldadigheid.

10° *Waterleiding. Betaling van het saldo der 9/10 aan MM. Auriel en Wuyts.*

De raad beslist uitspraak over de zaak te doen als hij kennis zal gekregen hebben der briefwisseling die over dit punt plaats gehad heeft, tusschen M. Peters en de belanghebbenden.

11° *Aansteken der lantaarnen op het Broek en te Mulken. — Aanbesteding.*

Goedgekeurd.

12° *Burgerlijke godshuizen. — Perceel beemgd. Verlenging van toust. — Vraag tot toelating.*

Gunstig advies.

Vooraleer de zitting te heffen, deelt M. de Burgemeester aan den raad mede dat hij, wegens M. Van Zuylen van Luik, een aanbod ontvangen heeft, strekkend tot het plaatsen, als proefneming, van een nieuw verlichtingstoestel op eene lantaarn door de stad aan te duiden.

Dit zou kosteloos gedaan worden. Aangaande de kwestie der verlichting, zegt M. de Burgemeester dat de commissie der gasverlichting weldra aan den raad een verslag over de verlichting der stad Tongeren bij middel van gas zal overhandigen.

STADS- en PROVINCIENIEUWS.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 20 OCTOBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 208 koeien en kalveren, 216 vette varkens en 1141 magere varkens, 4 schapen.

Concordia. — Koninglijke muziekmaatschappij. — HEROPENING DER KLASSEN : *Zondag 9 October.*

Voor de inschrijving zich te wenden tot den Heer JOZEF DECKERS, ofwel in het lokaal, den dag der heropening, van 9 tot 11 uren 's morg.

Het Bestuur.

— *Maandag 10 October* herbeginnen insgelijks de REPETITIEN VOOR HARMONIE, tot 8 1/2 u. 's avonds.

VAN MISSTAP TOT MISSTAP.

12de VERVOLG.

Had Lamoud de voorzorg genomen het aantal slachtoffers in zijne onmiddelijke omgeving te tellen toen hij aankwam, dan zou hij nu tot de ontdekking zijn gekomen, dat dit aantal met een vermeerderd was.

Een oogenblik stond hij rechtop, luisterend naar het rumoer in de stad en naar de kreten van de kanonniers op de wallen — alle mannen, die door de Engelschen waren onderwezen en nu dag en nacht bij de kanonnen stonden, om er eindelijk met prijzenswaardige onverschrokkenheid bij te sterven.

De vermomming was volkomen. Hier stond een sipaye uit Delhi, die met bewonderenswaardige gemakkelijkheid drie of vier inlandsche talen sprak. Langzaam en omzichtig begaf hij zich in de richting van de belegerde stad en achter hem stond een der witte gedaanten van den grond op en volgde hem.

XVI.

Terwijl Harry en zijne kameraden prutteldee over de werkeloosheid, waartoe zij gedoemd waren, bracht de Engel des Doods een bezoek aan hunnen generaal en riep hem op van zijnen half-voltooiden arbeid.

De generaal Barnard, de veteraan, die in zoo menigen strijd zijn leven gewaagd had, zou op zijn bed sterven, al vergezelden hem de metalen stemmen van het geschut op zijnen laatsten gang.

Toen het bericht tot de tenten doordrong, bezefte iedere soldaat in het engelsche kamp, dat hij eenen vriend en eenen welwillenden leidsman verloren had.

In de laatste dagen had Harry taal noch teeken gehoord van Phillip Lamond ; er waren een aantal burgers in het kamp, die allen hunne bezigheden hadden, maar Phillip Lamond behoorde niet tot hen.

De jonge officier had natuurlijk ook zijne bezigheden en na eenen langen dag onder de gloeiende zon, was hij te vermoeid om zijnen ouden vriend tusschen de tenten te gaan zoeken.

Het was en eenmaal een karakterstrek van Harry Wylam, dat hij, tevreden met het gezelschap waarin hij zich bevond, de afwezigen spoedig vergat.

Aangezien de staf meer dan eens voordeel getrokken had van de uitkomsten, behaald door persoonlijken moed, hoofdzakelijk in den vorm van berichten omtrent 's vijands handelingen en bewegingen, was de tucht in het algemeen wel wat verslapt en persoonlijke moed meer en meer op den voorgrond getreden.

Drijvig naar roem en eer, wedieverden een honderdtal jongelingen in stoutmoedigheid, er waren er zelfs, die aan de noordzijde van de stad doordrongen tot in de gracht van den hoofdwal.

Anderen slopen des avonds tot op een geweerschot afstand van de wallen, hopende hier of daar een zwak punt te ontdekken, waarop de artillerie haar vuur zou kunnen richten.

Onmiddelijk na generaal Barnard's dood, gedurende het kortstondige opperbevelhebberschap van zijnen opvolger — een man met eene zwakke gezondheid — verkreeg Harry de toestemming om eene kleine ondernieming te wagen, waarover hij reeds eenigen tijd gepeinsd had.

Het plan was eigenlijk afkomstig van Phillip Lamond, die alles voorbereid had.

Aan de zuidzij van de stad, binnen een geweerschot afstand van de Delhi-poort, lag aan den smallen weg van Oud-Delhi, eene groep huizen en eene moskee, eene turksche kerk, waarin de scherpschutters van den vijand zich vergaderden, alvoreens zij hunne telkens herhaalde, onstuimige aanvallen deden op den rechter vleugel en in den rug van de Engelschen.

Deze vooruitgeschoven positie lag zoo geheel binnen het bereik van 's vijands kanonnen, dat de Engelschen haar tot heden niet hadden kunnen bemachtigen, veel minder behouden, terwijl de artillerie van den belegeraar niet bij macht was, haar met den grond gelijk te maken, wijl zij weinig van munitie was voorzien en voortdurend blootstond aan het hevige vuur van de wallen.

Harry had het voornemen opgevat deze gebouwen in de lucht te doen springen.

Phillip Lamond had geen ander doel dan een bezoek te brengen in de moskee.

Het gevaar was niet bijzonder groot in vergelijking met de voordeelen, welke behaald konden worden.

Een toeval wilde dat Harry het plan op het juiste oogenblik opwierp, zoodat hij terstond de toestemming ontving om de poging te wagen.

Op eenen donkeren morgend, vóór het aanbreken van den dageraad, in de eerste week van Juli, verliet Harry het kamp, op de hielen gevolgd door een klein getal uitgezochte manschappen.

Niettegenstaande de uiterste behoedzaamheid in acht genomen moest worden, lachte hij zeer luid bij al de ongevallen, die zich voordeden bij het afdalen van het heuvelachtig terrein ; hij geleek meer een jongen, die de eene of andere schooljongensstreek op het oog heeft, dan een man, die zijn eigen leven en dat van zijne ondergeschikten in de hand had.

Inderdaad had hij van het begin van het beleg af vooveel stoutmoedigheid en onverschrokkenheid aan den dag gelegd, dat hij zich een goeden naam verworven had bij hen, die geschikte officieren moesten uitzoeken voor de eene of andere gevaarlijke opdracht.

Het was een donkere, onheilspellende nacht nacht geweest ; de regentijd naderde, de gehele natuur scheen in ademloze spanning te wachten op koele en lafenis brengenden regen en bewolkte luchten.

De voormonden des vijands zwegen sedert eenigen uren ; de groote witte stad scheen in slaap. Aan den voet van het glacis verrees eene gedaante, die nauw hoorbaar loot.

Het was Phillip Lamond ; bij had den ganschen nacht als een hongerige jakhals om de gebouwen gedwaald, waar een honderdtal regenaten en uitgeworpen op den loer lagen, gereed om tegen een sober loon hunne beste vrienden te verraden.

Waarschijnlijk zouden zij hunne eigene ziel tegen eenen lagen prijs verkocht hebben, indien zij koopers hadden kunnen vinden voor zulke alleenlige waar.

Fluisterend deed Harry zijne manschappen halt hou ten en beval hun, de zakken met poeier, die zij droegen, voorzichtig neer te zetten. Daarna ging hij alleen vooruit, ten einde met Lamond, die hem wachtte, te beraadslagen.

— Er liggen er ongeveer twintig in het groote vertrek op den beganen grond te slapen : het is mogelijk dat er boven nog meer zijn, maar ik kan u dat niet al te zeker zeggen, fluisterde Lamoud haastig.

Hij was kalm en bedaard, scheel het tegenovergestelde van den vurigen, ongeduldigen Harry, die zich reeds in het vuur van den strijd waande, nog eer het eerste schot gevallen was.

— Twintig, fluisterde hij en greep onwillekeurig naar het gevest van zijnen sabel, en ik heb hier zeven man. Ja, wij zullen het met die twintig wel klaar spelen, maar..... wat doen die twintig man daar ?

— Zij bewaken de moskee. Ik ben overtuigd dat ik goed ingelicht ben. Om de eene of andere reden is daar veel geld gebergen ; men schijnt het in Delhi niet veilig te achten. Het zijn cipayers van Cawnpore onder een aanleider, dien ik vroeger al eens elders gezien heb. Als het niets was dan een vooruitgeschoven post, dan zou geen ondergeschikte met het bevel belast zijn. Ge moet uwe manschappen het huis laten binnengaan ; de Brahmanen houden geen stand, zij zijn in het duister bang voor de bajonet. Ik zal intusschen de zij teur van de moskee openbreken, waar gij u bij mij moet voegen, terwijl uw manschappen de zakken met buskruit plaatsen en de lonten gereed houden.

— Jawel, antwoordde Harry twijfelend, maar wij moeten niet vergeten, dat het hoofddoel is, de gebouwen in de lucht te laten vliegen !

— Dat vergeet ik niet. Maar wij zullen niet zoo dwaas zijn om eene partij ongemunt goud, dat daar gereed ligt om weggenomen te worden, mee in de lucht te laten vliegen, antwoordde Lamond, wien, als eenen echten Engelschman, de ondernemingsgeest in het bloed zat.

— Neen, natuurlijk niet, zegde Harry, die meer aan den strijd dan aan het goud dacht, maar aan wien behoort dat geld ?

— Bijnee een half uur behoort het aan ons, antwoordde Lamond met eenen fijnen glimlach.

— All right, zegde Lamond met een dubbelzinnig lachje, in den oorlog en de liefde is alles veroorloofd.

Al sprekende knoopte hij zijn vest dicht en haalde den sabel te voorschijn, die hij, evenals alle burgers in die dagen, altijd bij zich had.

Iedereen was gewapend, want niemand wist op welk oogenblik hij genoodzaakt zou zijn het zweerd te trekken tot verdediging van zijn leven.

Maar zelfs deze strijdlustige to-bereidseleu werden door Phillip Lamond genomen met die edele losheid, waardoor hij zich den naam verworven had van een onschadelijk en onbeteekenend man.

Harry laaretogen verloochende geen oogenblik het zuivere britsche bloed, toen hij, zijn sabel in den grond stekende, den koppel wat vaster aanhaalde en zijne tunica dichtknoopte over zijne breede borst en gespierde schouders.

— Het zal eene kostelijke grap zijn, fluisterde hij, en er zullen klappen vallen ook.

Hij verheugde er zich op als ging hij naar eene vroolijke dansportij en het was niet louter snoeverij, of jeugdige onbezonnenheid, die hem zoo deden spreken.

Harry Wylam had, sinds hij bij het leger voor Delhi was, aan vijftien gevechten een werkzaam aandeel genomen, ongeteld de talrijke kleine schermutselingen, die noch door hem, noch door zijne kameraden in rekening werden gebracht.

Men had alleen in de tegoed-zijde van zijne rekening geschreven, dat overal waar gevochten werd Harry Wylam te vinden was en dat hij den moed van eenen Engelschman en de onverschrokenheid van eenen Hooglander aan den dag legde.

Lamond zag hem door de duisternis heen aan met een meelijdend glimlachje om mond.

Voor hem was er in den jeugdigen overmoed iets, dat hij geerne dwaasheid zou genoemd hebben, als hij maar gedurfd had.

— Pas op, zegde hij op waarschuwenden toon, dat ge geene wangstukken onderneemt, die tot niets leiden. Wijs uw mannen den weg en laat ze dan maar hunnen gang gaan. Er is niets zoo gevaarlijk dan een gevecht van man tegen man in de duisternis. Laat uwe manschappen er eerst binnengaan.

— Neen, voor den duivel ! antwoordde Harry. Van die kracht ben ik niet ! De mannen hebben zich aangeboden mij te volgen en nu zullen zij me volgen ook !

Terwijl hij nog sprak, keerde hij zich om en floot toen even. Twee zijner manschappen waren Goorkha's — een van hen was de gids, gekleed in een lang donker kleed met tulband — ; de overige waren Engelschen in broek en hemdsmouwen, zooals hun was toegestaan in gevecht te gaan.

— Denk er om, zegde Harry, niet schieten. Zij moeten in de stad niet weten, dat er iets aan de hand is, voor de beele santekraam in lichtelaaie staat. Gebruik de bajonet en uw kookri. Er zijn twintig man in het wachthuis, maar die staan wij wel, hé ? Steekt ze overhoop en legt dan zes zakken poeier in het huis. Vier zakken moeten voor de moskee bewaard blijven. Blijft dicht bij mij en steekt geen lonten aan voor ik het beveel of... neen, het is beter dat ik zelf de lont aansteek en mocht ik vallen, dan doet Parsons het. Hij is sapeur en met dat werk bekend. Ziezoo... klaar. Volg mij en blijf dicht bij mij ; ik mal u niet vragen ergens heen te gaan, waar ik zelf niet heenga.

— Dat weten wij, mijnheer, en drommels goed ook ! sprak eene grove stem en een ander lachte, maar deze uiting van vroolijkheid werd onmiddellijk onderdrukt door eenen ribbestoot.

Langzaam vervolgden zij hunnen weg door de vallei, alle bewoonde streken vermijdende, die echter in die dagen minder talrijk waren dan tegenwoordig.

Het was nog iets wat vroeg om den aanval te wagen, want de hemel was in het Oosten nog volslagen duister.

Al voorwaarts kruipende bleef Lamond het oog gevestigd houden op den oostelijken hemel, in afwachting van de schemering, die weldra moest invallen. (Wordt voortgezet).